

full quinzenal**ball de la mendicitat**

Un floreig de dones belles. Sedes i oripells. Uns esrots provocatius. Vestits llargs que cenyeixen els flancs. Perfums exòtics que us eixamplen les narius. Sensualitat pagana.

Festa de beneficència. Luxe aparatós. Dieta forçada.

Contrast indignant. Diners llançats. Misèria esgarrifosa.

* * *

Parem-nos i reflexionem.

* * *

Tots sabem que el ball de la Mendicitat es fet a profit dels pobres. En ell es recapten unes pessetes que serveixen per a donar pa a la gent menesterosa de la ciutat.

Aquesta festa hauria d'ésser, a judici nostre, aplec de germanor, deixant de banda totes les puerilitats materials i de caire polític.

Però cal reconèixer que no és així. L'aristocràcia (?) deixa d'anar-hi. La gent treballadora no hi pot concórrer.

A més, creiem que els preparatius — despeses generals i particulars — costen més que el benefici que d'ella se'n treu.

Cal que el poble pensi. Una part dels diners que cal esmerçar per assistir-hi — anar-hi amb trajo de crostes d'or — seria suficient per a satisfer la fam dels pobres

¿Quants sacrificis morals i materials costa a voltes de permetre's un luxe? Cal assentar el cap.

¿El ball de la Mendicitat és una festa de Caritat o una falsa exhibició de grans deses?

Nosaltres, per ara, no hem pogut esbrinar-ho.

Però, confiem que el temps ho posarà en clar.

MARIUS SUIRAM.

Els assassins, encara que vagin uniformats, han d'anar a la presó.

(de «fornal»)

la plaça mercat

De la plaça mercat en projecte haurem d'ocupar-nos-en més sovint, puix sembla que el nostre actual Ajuntament segueix la mateixa tàctica que els seus antecessors *primoderivistes*.

El darrer Ajuntament, del qual en formaven part els senyors Dalfó, Macau, Miás i altres de *menor quantia*, amb protestas o sense del poble no hauria reparat sacrificar els interessos de la major part del veïnat i de l'erari municipal, amb la condició d'aixecar una gran i sumptuosa plaça mercat a l'Horta de l'Hospital, al·legant que allí és el lloc més cèntric de la ciutat.

Els directors del moviment savien prou bé que llur projecte no prosperaria perquè aquella Horta i els seus annexes, fins hi tot l'edifici de l'Hospital, havien estat cedits pel fi benèfic que es proposà el seu donant i de cap manera podien destinar-se a cap altra cosa que no fos aquella finalitat benefactora.

Aleshores aquells *dessinteressats* senyors d'aquell Ajuntament integrat per individus de la U. P. continuant llur projecte que no era altre que el de portar l'aigua al seu molí, i aprofitant uns moments en què el poble es trobava oprimat per la brutalitat d'aquells governants, cacics que intentaren portar llur pretensió d'edificar la plaça a la finca pro ietat de la família Raguer a l'extrem del carrer de Sant Llützer contigüa als edificis dels senyors Macau, Dalfó i Miás, prop de la estació del ferrocarril, o sigui en el punt més distanciat de població

Queda demostrat el desinterés d'aquells senyors, respecte la plaça, de la mateixa manera ens ho demostra llurs comptes a l'intervenir a l'administració de l'Ajuntament on les despeses es prodigaren espléndidament entre obsequis i vergonyoses humiliacions impròpies d'homes lliures.

Afortunadament aquells projectes s'enderrocaren. Caigueren per la pròpia força del seu desprestigi i el poble no va sofrir cap dany, ja que les coses restaren tal com eren.

Però el que actualment s'observa es que el nostre Ajuntament, republicà per excel·lència, ha hereditat aquell esperit de somnis i grandeses. Tant si el poble ho vol com no, hi hagi o no necessitat, (això encara no s'ha discutit) la gran i sumptuosa plaça mercat la tenim en projecte. Hom diu que ja està acordat, però també es diu que obeeix a interessos particulars, en benefici d'uns i en perjudici d'altres que vol despullar-se'ls de drets legalment adquirits, per tal com els veïns de l'actual plaça han vingut sofrint tots els impostos de l'Ajuntament i de l'Estat, les càrregues de crescuts lloguers per raó de llurs situació a la plaça i les respectables despeses invertides en llurs establiments.

Ací Figueres tenim un bell exemple. Ja fa molt de temps que un Ajuntament va traslladar, a l'actual Plaça de Catalunya, el mercat de grans que abans tenia lloc cada dijous a la placeta que existeix entre el carrer de la Muralla i el carrer de la Junquera. Fou tant gran la pèrdua de rentabilitat que ocasionà a aquella barriada, que en molt poc temps els veïns es veïeren obligats de traslladar-se i, fins i tot, alguns s'exiliaren arribant la renda dels comerços i dels lloguers a baixar més d'un 50 per cent.

Indiscutiblement la plaça mercat s'ha de construir, però cal per la bona marxa de l'economia ciutadana, no moure-la del lloc on és. Ara, amb l'enderrocament de la vella casa de la ciutat ha quedat un lloc esplèndid. Aquell projecte d'un nou Ajuntament el creiem excessiu i no té cap urgència, pot esperar-se molt més. Encara hi han altres obres que estan per damunt d'una casa de la ciutat: les escoles i la plaça mercat.

X. Y. Z.

Deia Gros: Els pobres són tan necessaris als rics, com els gos-sos als lleons dels parcs zoològics.

(de «fornal»)